

## **Abkader Chrifi / Marokkanen, geloof in jezelf**

door Marlies Kieft  
2004-09-27

### **Geloof in jezelf zegt deze selfmade Marokkaan tegen landgenoten in Nederland. Bij hem werkte het.**

Marokkanen in Nederland hoeven niet beneden aan de maatschappelijke ladder te blijven hangen, ook voor hen ligt het succes binnen handbereik. Dit stelt Abkader Chrifi, manager bij een arbeidsbemiddelingsbureau. En hij kan het weten. Zelf klom hij op van arm Marokkaans kansloos jochie tot leidinggevende en veelgevraagd spreker van de Speakers Academy. Voor zijn landgenoten in Europa schreef hij het 'Succeshandboek voor Marokkanen'.

Zijn secretaresse belt en vraagt of ze nog koffie naar zijn kamer moet brengen. „Nee dank je, ik heb al gehaald”, Een man met Italiaanse schoenen, een zachte, aimabele uitstraling en daaronder een onbuigzame wil. „Nee, ik wil het niet hebben over waarom Marokkanen in Nederland het slecht doen, dat interesseert mij niet. Daar gaat mijn boek niet over.”

Positief denken, dat is zijn levenshouding en ook uitgangspunt van zijn boek. Hij leerde het uit de boeken van de Amerikaanse zelfhulppsiholoog Wayne Dyer en biografieën van mensen als Martin Luther King en Daniel Ofman, die hij verslond toen hij op zijn achttiende in een identiteitscrisis zat. Nu, op zijn zesenvestigste gebruikte Abkader Chrifi ze als inspiratiebron voor zijn eigen zelfhulpboek waarmee hij andere Marokkanen een helpende hand wil bieden. Een hand die hij zelf destijds node heeft gemist. Hij heeft het allemaal zelf moeten doen: een selfmade-Marokkaan. Chrifi: „Ik was de zoon van een gastarbeider, opgegroeid in een tijd waarin niet gerekend was op de komst van arbeiderskinderen. Er was voor ons nog geen beleid. Automatisch werd van mij verwacht dat ik een technisch beroep zou gaan leren. Op de LTS bleek dat ik twee linkerhanden had.”

„Alles ging mis in mijn leven. Op mijn achttiende raakte ik in een identiteitscrisis en begon ik me te verdiepen in de westerse psychologie. Ik wilde weten wie ik was. Als klein jongetje in Nederland was ik een donker moppie met krullen en liep iedereen met me weg. Acht jaar later klemden oude vrouwtjes hun tasjes aan hun borst als ze mij aan zagen komen. Martin Luther King zei dat je haat niet met haat kunt bestrijden, maar dat is best moeilijk als iemand 'Vieze Turk' naar je roept. Op mijn vijftienvingste zat ik met een uitkering en een afgebroken LBO-opleiding. Op het arbeidsbureau wilden ze mij een opleiding voor timmerman aanbieden.”

„Lager kan het niet, wat mij betreft. Toen ben ik met geleend geld gaan studeren en heb uiteindelijk een HBO-opleiding personeelsbeleid gevolgd. Ik kom dus van heel ver. Gelukkig heb ik van nature het talent om niet op te geven.”

Inmiddels is Abkader Chrifi een alom gerespecteerd mens, succesvol manager, veelgevraagd spreker, echtgenoot, vader van drie dochters. Door het lange gevecht dat hij heeft moeten leveren om op deze positie te komen, tegen alle vooroordelen in, weet hij wat andere westerse Marokkanen nodig hebben. „In jezelf geloven”, zegt hij beslist, is een voorwaarde voor succes”. En doorzettingsvermogen. Chrifi: „Mensen laten zich bij keuzes vaak beïnvloeden door derden. Dan komt de keuze niet van binnen maar van buiten. Als je niet echt zelf kiest, haak je bij het eerste obstakel dat je tegenkomt af. Wanneer je keuze van binnen komt ben je weerbaarder voor tegenstand.”

Dat klinkt eenvoudiger dan het voor sommige Marokkanen misschien is. Niet alle nieuwkomers krijgen van huis uit immers alle vrijheid om te kiezen voor de richting die zij aan hun leven willen geven. Moeten jonge Marokkanen dan tegen de wens van hun ouders ingaan? Chrifi: „Ruzie maken of weglopen van huis is geen oplossing. Ze moeten geduld hebben en op basis van harmonie een oplossing zoeken. Ik wilde als jongeman een reis door Europa maken. Mijn ouders waren er tegen, maar ik heb volgehouden. Ik heb hen argumenten voorgelegd waarom ik dit belangrijk vond. Achteraf waren ze heel trots op me.”

Het succesboek voor Marokkanen bevat een flinke dosis Amerikaanse ingrediënten. Chrifi maakt gebruik van de 'successtory' (van zichzelf en andere geslaagde Nederlandse Marokkanen) en bedient zich van de 'how to'-aanpak. Het boek bevat zeven hoofdstukken die allemaal een stap naar het doel (succes) beschrijven. De schrijver is gul met bemoedigende tips die voortkomen uit eigen ervaring. „Denk aan de schat die je zult aantreffen aan het einde van de reis. Geef in geen geval op.” En: „Schaam je niet om hulp te vragen. Bedenk dat die mensen in het verleden zelf ook door anderen zijn geholpen.” Hij waarschuwt zijn Marokkaanse landgenoten niet in discussie te gaan wanneer de Marokkanen weer eens negatief in het nieuws zijn en zij daarop worden aangekeken. „Voel je niet aangesproken en verantwoordelijk voor het gedrag van anderen”.

Het oosterse element bestaat er uit dat Abkader Chrifi zelf Marokkaan is en dat hij elk hoofdstuk besluit met een tekst uit de Koran. En uit het daardoor soms geïnspireerde taalgebruik van de schrijver. „De dadeltrossen, de olijf- en granaatappelbomen, komen niet vanzelf naar je toe. Wij zijn geschapen om voor ons levensonderhoud te werken. God houdt van hen die werken en in hun eigen levensonderhoud en die van anderen voorzien.”